

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

פרשת קדושים

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

ד. מתנות עניים בשדה

ה. דין פיגול

ו. קדושת ישראל והשבת

ז. איסורי עוול בפה ובממון

ח. איסורים ממעשי הגויים

ט. עונשי איסורי עריות

י. דין ערלה ורבעי

יא. דין שפחה חרופה

יב. איסור ע"ז וכישוף

יג. מצוות שבין אדם לחברו

יד. דיני כלאים

שאלה לשולחן שבת

"מפני שיבה תקום והדרת פני זקן"
כתב הרמב"ם (הל' ת"ת פ"ו ה"א):
'כל תלמיד חכם מצוה להדרו ואף על פי שאינו רבו שנאמר: "מפני שיבה תקום והדרת פני זקן". זקן, זה שקנה חכמה.'

ובשאיילתות בפרשתנו כתוב שמי שאינו קם ואינו מקיים מצווה זו, אנו כופים אותו בעל כרחו לתת כבוד לתורה.

ויש לבאר מדוע יש צורך לחדש את עניין הכפייה על מצווה זו באופן מיוחד, הלא בכל מצוות העשה אנו אומרים ש'כופים על המצוות'?

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"ג אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"ובקצרכם את קציר ארצכם לא תמלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט"

צריך להבין, מדוע מצווה התורה להשאיר פאה מן הקמה, עדיף היה לכאורה שבעל הבית יקצור קמה זו בעצמו ויחסוך מהעני את הטרחה שבהגעה לשדות ושבקציר? אלא, משל למה הדבר דומה, לאדם שאמו כועסת עליו ומשום כך היא שולחת לו את ארוחתו על ידי אחיו, הלא בוודאי יהיה לו צער מחמת כך שהוא לא מקבל את האוכל מידי אמו באופן ישיר. כך העני, שלא זכה שיהיה לו בעצמו חלק בארץ שיוכל לעבד ולקצור, אם בנוסף לכך עוד יצטרך לקבל את מאכלו מאחיו היהודי בוודאי יצטער על כך צער רב, ולכן אמרה התורה שיקצור בעצמו כדי שירגיש שמקבל הוא את האוכל ישירות מהקב"ה. (רבי אהרן בקשט זצ"ל, מופיע ב'לתתך עליון')

"ואהבת לרעך כמוך" - 'אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה' (רש"י בשם הת"כ)

רבי שלמה מזוהעיל פנה פעם אל ר' אליהו ראטה ושאל אותו בדברי מדרש זה, שאם רבי עקיבא אומר שזה 'כלל גדול' סימן שיש גם 'כלל קטן', ומהו אפוא אותו כלל קטן? ר' אליהו שתק, והמשיך ר' שלמה וביאר לו את הדברים כך: למשל, אם תשמע שסוחר אתרוגים נודע הרוויח במסחרו סכום עתק, אז הכלל הקטן הוא שענין לא תהא צרה ברווחיו כי 'מה דעלך סני לחברך לא תעביד' (שבת לא). ואילו הכלל הגדול הוא שלא רק שלא תכאב על רווחיו אלא אף גם תשמח בהם כאילו שאתה בעצמך הרווחת אותם וזה הכלל הגדול של מצוות ואהבת לרעך כמוך. (יסוד צדיק) והשפת אמת ביאר, שהכלל הקטן הוא האדם עצמו, רמ"ח איבריו וש"ס גידיו. ואילו הכלל הגדול הוא כלל ישראל בכללותו. דהיינו שצריך האדם לא רק להתאחד עם כלל ישראל בדורו, אלא עם כלל ישראל לדורותיהם.

"ולפני עור לא תתן מכשול"

יש לבאר מדוע יש מצוה מיוחדת שלא להכשיל אחרים, והרי אנו ממילא חייבים בכך מדין ערבות, או שאפשר להבין זאת בקל וחומר ממצוות תוכחה שיש להפריש את האדם מלעבור עבירות ובוודאי שיש להימנע מלהחטיא בכוונה? ויש לומר: א. אין חיוב להוציא ממון כדי להוכיח אך כדי לא לעבור על לאו של "לא תתן מכשול" - חייב. (חבצלת השרון) ב. אין מצוות תוכחה אם רואה שחברו עושה מעשה איסור שמבחינתו הנהגה מותרת (כגון שסומך על רוב או כדומה) אבל אם יודע שבאמת אסור אין לתת לו בידים. ג. לרוב הפוסקים הלאו של "לפני עור" שייך אף בגוי. ד. כל סוגי המכשולות בכלל האיסור גשמיים ורוחניים. ה. דין ערבות הוא רק אם יש בידו לכופף את רעהו. ו. גרים אינם בכלל ערבות. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א ל'שאלה לשולחן שבת' תש"פ)

מקרא

**שעזחת השבת שלךם
טמונה בפרשה!**

העלון המוכר והאהוב שעשרות אלפי משפחות לא עורכות סעודות שבת בלעדיו... עומד לצאת בספר חדש ומרענן.
לקט נרחב של מיטב החידושים והמדורים הבלתי נשכחים במעל 500 עמודים בצבע מלא, מרגשים וחגיגים, כיאה לשולחן השבת!

טמונה בפרשה
הצטרפו עכשיו

הצטרפו עכשיו
hamatmon40@gmail.com | 052-7665775

ישנו ביקוש רב בבתי הכנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה. ניתן לתרום:

1. בהעברה לבנק לאומי (10 סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביין' 2. לשלוח שיק למערכת

העלון מוקדש
לע"נ רייזל דבורה בת שלמה
ת.ג.צ.ב.ה

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה מתחילה באות המופיעה בתחילת השורה

- א. סוג קרבן בפרשה
- ב. "ולא תלכו _____ הגוי"
- ג. צריך לאהוב אותו כמוך
- ד. אסור לאכול על ה_____
- ה. מידת לח
- ו. "_____ לו מחטאתו אשר חטא"
- ז. יש להדר פניו
- ח. שחרור ע"י שטר נקרא:
- ט. "והבדלתם בין הבהמה ה_____ ל _____"
- י. "עם הארץ _____ באבן"
- כ. יש להשאיר בו את העוללות
- ל. ממתנות העניים בשדה
- מ. אסור לשים לפני עיוור
- נ. בשנת הנטיעה הרביעית, הפירות הם: (לשון המשנה)
- ס. "לא תלך רכיל". ובמשלי (יא,ג) כתוב: "הולך רכיל מגלה _____"
- ע. ימותו ללא בנים
- פ. קרבן הנאכל ביום השלישי נחשב _____
- צ. "אתן את פני באיש" - ולא ב _____ (רש"י)
- ק. בשנת הנטיעה הרביעית, הפירות הם: (לשון הפסוק)
- ר. אסור ללכת כך בעמך
- ש. מפניה יש לקום
- ת. "לא _____ את אחיך בלבבך"

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה מסתיימת באות המופיעה בתחילת השורה

- א. מה תעשה הארץ אם יטמאו אותה בחטאים?
- ב. סוג של כישוף
- ג. "ונסלח לו" - מזיד כ _____ (רש"י)
- ד. "לא _____ על דם רעך"
- ה. ממתנות העניים בשדה (2)
- ו. "איש אמו ואביו _____ ואת שבתתי _____"
- ז. כלאי בגדים קרויים כך
- ח. מצות עשה בפרשה - " _____"
- ט. ממתנות העניים בכרם
- י. מכשף שעונשו מות בסקילה
- ך. חברך
- ל. אסור להעדיפו במשפט (2)
- ם. אסור לזרוע כך את השדה, ואף ללבוד בגד שכזה
- ן. "לא _____ פעולת שכיר"
- ס. כיבוד אב ואם: "מלביש ומנעיל _____ ומוציא" (רש"י)
- ע. אסור לנו לתת בנו כתובת כזו
- ף. "תאכלו את פריי _____ לכם תבואתו"
- ץ. מאכל חדש חייב בערלה
- ק. "מאזני _____ אבני _____ איפת _____ והין _____ יהיה לכם"
- ר. שמגיע היום השלישי צריך לשורפו
- ש. "לא תקלל _____"
- ת. " _____ לרעך כמוך"

ואלה שמות

"ואהבת לרעך כמוך"

הגמרא (שבת לא.) מביאה מעשה מפורסם בנכרי אחד שבא לפני שמאי. אמר לו גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת, דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל גייריה ואמר לו דעלך סני לחברך לא תעביד, זו היא כל התורה כולה והשאר הוא פירוש לזה, לך ולמד! ועל בסיס דבר זה אמר רבי עקיבא: "ואהבת לרעך כמוך - זה כלל גדול בתורה". ונשאל: מה היו שמות הוריו של שמאי?

מן המדרש

תנו רבנן: הדין את חברו לכף זכות דנין אותו לכף זכות. מעשה באדם אחד שירד מגליל העליון ונשכר אצל בעל בית אחד בדרום שלוש שנים. בערב הרגל אמר לו: "תן לי את שכרי ואלך ואפרנס את אשתי ואת בני". אמר לו בעל הבית: "איך לי". אמר לו השכיר: "אז תן לי מעות", אך שוב השיב לו בעל הבית: "איך לי". וכן הלאה: "תן לי בהמה", "איך לי", "תן לי כרמים", "איך לי", "תן לי קרקע", "איך לי", "תן לי כרים וכסתות", "איך לי". פנה השכיר מעם בעל הבית, הפשיל כליו לאחוריו והלך לביתו בפחי נפש (מאוכזב). אחר שעבר הרגל נטל בעל הבית את שכרו בידו, ועמו עוד משאוי שלושה חמורים: אחד של מאכל, ואחד של משתה, ואחד של מיני מגדים, והלך לביתו של אותו השכיר שבגליל. לאחר שאכלו ושתו נתן לו שכרו, ואמר לו: "בשעה שאמרת לי 'תן לי מעותי', ואמרת לי 'איך לי', במה חשדתני?" אמר לו: "שמא פרקמטיא (סחורה) נזדמן לו ולקח בכל מעותי". "בשעה שאמרת לי 'איך לי', במה חשדתני?" אמר לו: "שמא מושכרות הן ביד אחרים". "ובשעה שאמרת לי 'איך לי' כרים וכסתות, במה חשדתני?" אמר לו: "שמא הקדיש את כל נכסיו לשמים". אמר לו: "העבודה (לשון שבועה) כך היה, שהקדשתי כל נכסיו לשמים בגלל שהורקנו בני לא עסק בתורה, עד שבאתי אצל חברי שבדרום והתירו לי את נדרי, ואתה כשם שדנתני לכף זכות, כך ידין אותך המקום לכף זכות". (ע"פ ילקוט"ש)

מילה בפרשה

בצורה שטחית הוא חתך, את הכלי הקדוש שנמשח, תוספת ללבוש או לאריזה, ותוספת חסידות על חברתה.

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

"קדושים תהיו"

מהי הפעם הראשונה בתורה שמוזכרת בה קדושה?

ומהי הפעם השנייה?

מצאו נא בפרשה:

1. מצוות בפרשה הרומזות לעשרת הדברות.
2. שלוש מילים רצופות הנזכרות עשר פעמים.
3. שתי מילים רצופות זהות. (באותיות)
4. שני איסורים המזכירים דם. (מלבד האיסור לאכול דם)
5. שמות של שתיים ממסכתות הש"ס.
6. מזל מגלגל המזלות.

איך יתכן שיעבור האדם עבירה ויתחייב מיתה, ואם יעשה את אותה העבירה שנית יוכל להיפטר מהעונש?

"ואהבת לרעך כמוך אני ד"

'אהבה' בגימטריא שווה לשלש עשרה. הרי כאשר שני יהודים אוהבים זה את זה, הם מגיעים יחד לעשרים ושש שהוא הגימטריא של שם הוי"ה, והיינו שעל ידי 'ואהבת לרעך כמוך' מגיעים ל"אני ד". (ר' חיים ויטאל)

"אל תפנו אל האבות ואל הידעונים"

דרש רבי משה מרדיוויטץ: אל תפנו דעתכם אל אשר יש לכם זכות אבות או אל הידעונים - שאתם יודעים הרבה, כי לא הייחוס קובע אלא האדם כפי מה שהוא, ולא המדרש עיקר אלא המעשה. (ממעיינות הנצח)

"זיכרון" סימן

גימטריאות ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת קדושים מובאות הלכות רבות הנוגעות לדיינים ולמשפט.

בפרשת קדושים ישנם 64 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילה:

"דין" = בגימטריא = 64

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: מתי היו חייבים לאכול בשר חי? אם חל יוה"כ ביום שישי (דבר שיכול לקרות רק כשמקדשים את החודש ע"פ הראיה), יצטרכו לאכול בליל שבת את בשר השעיר שהוקרב ביוה"כ, ושהיה אסור לאוכלו ביום מפאת הצום, ואסור לבשל ביוה"כ ובשבת, וחייבים לאכול את הבשר עד הבוקר! וכך כתוב במשנה (מנחות פ"א מ"ז): 'חל להיות ערב שבת, שעיר של יוה"כ נאכל לערב, הבבליים אוכלין אותו כשהוא חי, מפני שדעתן יפה'. **לסדר את הפרשה** - 'הדרת פני זקן'. **חידון א' ת** - איל אשם, בחוקות, גר, דם, הין, ונסלח, זקן, חופשה, טמאה טהורה, ירגמוהו, כרם, לקט, מכשול, נטע רבעי, סוד, ערירים, פיגול, ציבור, קדש הילולים, רכיל, שיבה, תשנא. **חידון א' ת' הפוך** - תקיא, אוב, שוגג, תעמוד, פאה שכחה, תיראו תשמורו, שעטנז, הוכח תוכיח, פרט, ידעוני, רעך, דל גדול, כלאים, תלין, מכניס, קעקע, להוסיף, עץ, צדק, נותר, חרש, ואהבת. **שעשועי דאורייתא** - "את יום השביעי ויקדש אתו", "המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש". 1. אנכי ד'-אני ד' אלוקיכם. לא יהיה-אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם. לא תשא-ולא תשבעו בשמי לשקר (רש"י), (ולא תשא עליו חטא...). זכור את-ואת שבתותי תשמורו. כבד את-איש אימו ואביו תיראו. לא תרצה-לא תעמוד על דם רעך. לא תנאף-מות יומת הנואף והנואפת. לא תגנוב-לא תגנובו, לא תגזול. לא תענה-לא תלך רכיל, לא תעשו עול במשפט. לא תחמד-ואהבת לרעך כמוך. 2. "אני ד' אלוקיכם". 3. "הגר הגר", "איש איש". 4. "לא תעמוד על דם רעך", "לא תאכלו על הדם". 5. כלאים, נדה. 6. "מאזני צדק". **ואלה שמות** - אביו של שמאי שמו ישעיה ואמו שולמית. **מילה בפרשה אחרי מות** - שעיר. "הביא לשד מנחה" - השדים קרואים שעירים וביחיד: שעיר, "בהר ללא ברכה" - הר שעיר, "אף כך היה ירשו" - אף הירוש של הר שעיר, עשו, היה שעיר בעצמו, "שעז כפול נישלו" - עז זהו שעיר, שע"י שני גדיי עיזים יעקב נישל אותו מן הברכות. **טמונות בפרשה** - 1. כוכב צדק - "בצדק תשפוט עמיתך" (יט,טו) "מאזני צדק אבני צדק אפדת צדק והין צדק" (יט,לו), 2. "ולפני עור לא תתן מכשול" (יט,יד), 3. "לא תעוננו" (יט,כו), 4. "אמר לו השאילני מגלך... השאילני קרדומך" (רש"י יט,יח), 5. "לא תגנובו" (יט,יא), 6. הצלה - "לא תעמוד על דם רעך" (יט,טז), 7. "מפני שיבה תקום" (יט,לב), 8. "ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם" (כ,ד), 9. "מאזני צדק" (יט,לו), 10. "או חפשה" (יט,כ), 11. "ואהבת לרעך כמוך" (יט,יח), 12. "ואהבת לרעך כמוך" (זה כלל גדול בתורה) (יט,יח), 13. "לא תנחשו" 'בחולדה ובעופות... צבי הפסיקו בדרך' (רש"י יט,כו), 14. "ונטעתם כל עץ מאכל" (יט,כג), 15. "זה פיתום המדבר משחיו" (רש"י יט,לא) **טמונות בהפרשה** - 1. "ולא יאכל.. לחם" (כ,לד), 2. "לשלח לי למטרה" (כ,כ), 3. "את החנית" (כ,לג), 4. "כי יפקד מושבך" (כ,יח) **שאלה לשלחן השבת תזריע** - שאלנו: איך ישבו ארבעת המצורעים, גיחזי ובניו, יחד? והרי על המצורע לשבת בודד? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. בצרעת רגילה באמת יש להתרחק זה מזה, אך נדבקו בצרעת של נעמן הגוי שאחזה בהם ולכן היה לא היו מטמאים. 2. אכן לא נהגו כשורה. 3. כל האיסור הוא רק לשהות במחיצת טמאים בטומאות אחרות, ובמצורעים כמותו מותר. 4. רק מצורע מחמת לשון הרע חייב בבידוד אפילו ממצורעים אחרים אבל מצורעים מחמת דברים אחרים (כמו שכאן היה מקללת אלישע) יכולים. (איל מילואים) 5. צריכים להתבודד מדין מנוודים ויש לומר שלשני מנוודים מצורעים מותר לשהות יחד מחוץ לעיר.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

'מחשבה טובה'

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
'אל תאכל צונן' (רש"י טז, א)

טמונות בהפטרה

הפטרת ערב ראש חודש "ויאמר לו יהונתן" (שמואל א' כ' יה-מב')

1

2

3

4

עדיין ניתן לרכוש את משחק ה'חדר בריחה' המבוקש! חידות ומשימות לכל הגילאים לחוויה משפחתית מושלמת!
לפרטים נוספים ולהזמנות התקשרו: 052-766-5775